

Iubirea maternă fără plasă de siguranță

Gerra Orivera

(numărat alb de spaime)

da mamă știu că trimiți fregate de griji
să-mi susțină flotila plecată să cucerească
țara minune
chipul ce mereu mă urmărește din spatele ochilor
viața aceasta zdrențuită pe margini
am ascultat nesmintit sfatul tău
și am luat uscătorul cu mine grație lui rănilor mele vor prinde
o coajă frumoasă aurie
pâinea scoasă din cuptorul trupului
va lăsa arome dulcege în cerul gurii ziua va aluneca tăcut
grumazul (când e tensionat timpului i se mișcă ciudat omușorul)
va desfolia blând clipele
le va trimite în uitare
fii liniștită
nu mai invoc focul ceresc nu-i panaceu de vindecare
am aflat în cele din urmă
craterul suferinței se poate umple cu oameni de tablă zgomotul
îți va distra atenția suficient de la țipătul ce va sparge disperarea în tine
mii de fărâme
rugăciunea are genunchii crăpați zadar
credința precum coptura se scurge din buboiul prea copt
acum când viitorul te-ncepe frecvent
vei decoji impersonal mucegaiul din colțurile vieții
filele poveștii decartează altfel decarii decât pe vremea ta
carnea se umple de aripi
unele roșii luate pe cartela destinului (ele sunt cel mai des măsluite
dedal are rezervă de ceară)
celelalte la negru
din rămășițe de curcubeie
plecată demult mai știam cum săpau nopțile voluptăți curate în trupuri
înainte de-a le pune gaj pentru pachetul complet
vilă-mașină-postbineplătit

nu mă mai tem simt în fiecare os
vibrațiile răstignirii unele scot sunet de flaut
diminețile trec anoste mamă
nu mă bântuite coșmarul necesarei scrumiri (i-am înțeles rostul)
poate doar partitura de weekend
să aibă o cheie mai sonoră spre asfințit
când marea se îneacă în mare și nu mai contează deloc
nici țara minune nici flotila ce mi-a înlocuit

POEZII ONLINE

vertebra zborului

zarea ți s-a topit în pupila dorului mamă

infinitul e orb

și nu ai cui trimite scrisoarea ta de protest